

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 4C/157/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312201961
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Kekeňák, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2015:6312201961.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno sudcom JUDr. Ondrej Kekeňák, PhD., v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Pajštúnka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcovi H. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. 3, L., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrej Cifra, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 292,18 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi na účet vedený v UniCredit Bank Slovensko, a.s., č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXXXXX, sumu vo výške 144,42 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 144,42 Eur od 24.09.2009 do zaplatenia, všetko do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Súd návrh v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

III. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným na súde dňa 01.03.2012 domáha od odporcu zaplatenia sumy 292,18 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 292,18 Eur od 24.09.2009 do zaplatenia. Súčasne sa domáha priznania náhrady trov konania.

V návrhu v podstate uviedol, že právny predchodca navrhovateľa uzavrel s odporcom dňa XX.XX.XXXX zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXX v zmysle § 497 zákona č. 513/1991 Zb. (ďalej aj Obchodný zákonník alebo Obch.z.), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú obchodné podmienky pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty (ďalej aj „VOP“) právneho predchodcu navrhovateľa a sadzobník poplatkov. Na základe tejto zmluvy sa právny predchodca navrhovateľ zaviazal odporcovi poskytnúť úver vo výške 497,88 Eur, ktoré sa odporca zaviazal uhrádzať riadne a včas. Odporca svoj záväzok riadne a včas neplnil, čím sa dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy, ktorá ku dňu 24.09.2009 predstavuje sumu 292,18 Eur. Suma 292,18 Eur pozostáva z istiny vo výške 236,86 Eur, z úroku vo výške 10,70 Eur a zo zmluvnej pokuty vo výške 44,62 Eur. Odporca dlžnú sumu do dnešného dňa ani sčasti neuhradil.

Postupca nadobudol uplatňované majetkové právo - pohľadávku s účinnosťou od 01.04.2006 na základe zmluvy o predaji podniku uzatvorenej medzi predávajúcim GE Money Multiservis, k.s., Bottova 7, Bratislava, IČO: 35 783 214 a kupujúcim - postupcom.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX medzi postupcom GE Money, a.s., so sídlom Bottova 7, Bratislava, IČO: 17 324 220 a navrhovateľom postúpil postupca pohľadávku voči odporcom na navrhovateľa.

Navrhovateľ pripojil k návrhu listinné doklady, a to osvedčenie o registrácii právneho zástupcu navrhovateľa pre DPH, zmluvu o predaji podniku, oznámenie o postúpení pohľadávky spolu s poštovým podacím hárkom, zmluvu o úvere zo dňa XX.XX.XXXX, VOP, platobnú históriu, pokus o zmier.

Spolu s návrhom zaplatil navrhovateľ súdny poplatok za návrh vo výške 17,50 Eur.

Na základe výzvy súdu doložil navrhovateľ dňa 04.04.2012 rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX spolu s prílohou k zmluve špecifikujúcou postúpenú pohľadávku.

Súd vydal platobný rozkaz č.k. 2Ro/183/2012-25 zo dňa 17.04.2012, ktorým uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 292,18 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 292,18 Eur od 24.09.2009 do zaplatenia, ako aj nahradiť trovy konania spočívajúce v súdnom poplatku zaplatenom za návrh na začatie konania vo výške 17,50 Eur a v trovách právneho zastúpenia vo výške 74,10 Eur, všetko v lehote 15 dní od doručenia platobného rozkazu.

Uznesením č.k. 2Ro/183/2012-37 zo dňa 11.07.2012 súd zrušil platobný rozkaz č.k. 2Ro/183/2012-25 zo dňa 17.04.2012.

Dňa 14.09.2012 bol súdu doručený návrh na vstup Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778 ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu z dôvodu ochrany spotrebiteľských práv odporcu konaní pred súdom.

Podaním doručeným dňa 18.01.2013 sa vedľajší účastník vyjadril k nároku navrhovateľa. V podaní uviedol, že zmluva o úvere zo dňa XX.XX.XXXX obsahuje viaceré neprijateľné zmluvné podmienky a súčasne je v nesúlade so zákonom č. 258/2001 Z.z., keď v nej absentujú náležitosti vyžadované § 4 ods. 2 písm. g), h) predmetného zákona, v dôsledku čoho je poskytnutý úver v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. nutné považovať za bezúročný a bezodplatný. Ďalej poukázal na VOP právneho predchodcu navrhovateľa, ktoré sú prakticky nečitateľné. V bode 12.4 VOP sa nachádza dojednanie zmluvnej pokuty vo výške 20% za omeškanie so splácaním úveru a úrok z omeškania vo výške 0,1% denne z dlžnej čiastky, pričom kumulácia týchto sankcií je neadekvátne vo vzťahu k povinnosti odporcu, ktorej splnenie majú zabezpečovať v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej aj Občiansky zákonník, alebo O.z.). Pokiaľ sa nenachádzajú všetky obligatorne náležitosti úverovej zmluvy v súlade s § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. zreteľne uvedené v texte hlavnej zmluvy a sú len súčasťou jednoliateho textu formálne nedostupných obchodných podmienok, ku ktorým odporca svojim podpisom ani nepripustil potom má vedľajší účastník za to, že takýto úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Vedľajší účastník považuje za potrebné skúmať akú sumu odporcu navrhovateľovi, resp. jeho právnym predchodcom uhradil, t.j. žiada, aby navrhovateľ predložil súdu evidenciu všetkých došlých úhrad odporcu v predmetnej veci. Na dôvažok dodal, že pokiaľ právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi úverovú kartu, ktorou mal čerpať peňažné prostriedky, zastáva názor, že je táto úverová karta bola poskytnutá bez akejkoľvek osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by bol záväzok individualizovaný a je preto neplatná. Ďalej uvádza, že nárok navrhovateľa je minimálne pri splátkach, pri ktorých nastala splatnosť 3 roky pred podaním návrhu premlčaný s ohľadom na všeobecnú trojročnú premlčaciu lehotu v zmysle občianskeho zákonníka. S poukazom na uvedené skutočnosti požiadal súd, aby návrh navrhovateľa zamietol a zaviazal ho povinnosťou náhrady trov konania.

Uznesením č.k. 4C/157/2012-79 zo dňa 23.04.2013 súd prerušil konanie do právoplatného skončenia konania o vyslovení nesúlady právneho predpisu, a to § 93 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. s Ústavou Slovenskej republiky, ktoré je vedené na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 8830/2013.

Podaním doručeným dňa 24.05.2013 sa navrhovateľ vyjadril k vzneseným námietkam vedľajšieho účastníka. V podaní uviedol, že nárok uplatňovaný v návrhu nie je premlčaný, nakoľko právny predchodca navrhovateľa odstúpil od zmluvy dňa 30.08.2009 a návrh bol podaný na súd dňa 01.03.2012, teda ešte pred uplynutím 3-ročne premlčacej lehoty.

Súd doručil oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania odporcovi s tým, že ho vyzval, aby súdu v lehote 10 dní oznámila, či súhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane. Výzva bola odporcovi doručená dňa 16.06.2014.

Uznesením č.k. 4C/157/2012-91 zo dňa 08.07.2014 súd nepripustil vstup vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrej Cifra, advokátom so sídlom Dr. Herza 12, Lučenec, do konania na strane odporcu.

Podaním doručeným dňa 18.07.2014 podal vedľajší účastník odvolanie proti uzneseniu č.k. 4C/157/2012-91 zo dňa 08.07.2014. V rámci podaného odvolania požiadal odvolací súd, aby napadnuté uznesenie zrušil.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 14Co/1050/2014-120 zo dňa 27.10.2014 uznesenie č.k. 4C/157/2012-91 zo dňa 08.07.2014 zrušil.

Uznesením č.k. 4C/157/2012-131 zo dňa 10.04.2015 súd pripustil vstup vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrej Cifra, advokátom so sídlom Dr. Herza 12, Lučenec, do konania na strane odporcu.

Na základe výzvy súdu navrhovateľ doložil súdu kópiu VOP a sadzobníka poplatkov k produktom GE Money, a.s. platný ku dňu 02.01.2008.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením návrhu, ako aj listinných dokladov pripojených k návrhu tak, ako sú uvedené vyššie, a to osvedčenia o registrácii právneho zástupcu navrhovateľa pre DPH, zmluvy o predaji podniku, oznámenia o postúpení pohľadávky spolu s poštovým podacím hárkom, zmluvy o úvere zo dňa XX.XX.XXXX, VOP, platobnej histórie, pokusu o zmier, sadzobníka poplatkov k produktom GE Money, a.s. platného ku dňu 02.01.2008, zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX spolu s prílohou k zmluve špecifikujúcou postúpenú pohľadávku, ako aj vyjadrení účastníkov konania.

Na základe vykonaného dokazovania zistil súd v podstatných okolnostiach tento skutkový stav:

Dňa XX.XX.XXXX uzavrel právny predchodca navrhovateľa GE Money, a.s., so sídlom Bottova 7, Bratislava, IČO: 17 324 220 s odporcom zmluvu o úvere a ďalších úverových produktoch č. XXXXXXXXXXXX v zmysle § 497 Obch.z., ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú VOP a sadzobník poplatkov. Na základe tejto zmluvy sa navrhovateľ zaviazal odporcom poskytnúť úver vo výške 497,88 Eur, ktorý sa zaviazal splácať v 20 pravidelných mesačných splátkach vo výške 27,38 Eur. Ročná percentuálna miera poskytnutého úveru bola 11,70%..

Odporca svoj záväzok riadne a včas neplnil, čím sa dostal do omeškania s úhradou dohodnutých splátok, v dôsledku čoho právny predchodca navrhovateľa poskytnutý úver v súlade s § 506 Obch. z. poskytnutý úver „zosplatinil“ ku dňu 30.08.2009, čo vyplýva ako z vyjadrení navrhovateľa tak aj z doloženej platobnej histórie. Dlžná suma ku dňu 24.09.2009 predstavuje sumu 292,18 Eur. Suma 292,18 Eur pozostáva z istiny vo výške 236,86 Eur, z úroku vo výške 10,70 Eur a zo zmluvnej pokuty vo výške 44,62 Eur. Odporca dlžnú sumu do dnešného dňa ani sčasti neuhradil.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX medzi postupcom GE Money, a.s., so sídlom Bottova 7, Bratislava, IČO: 17 324 220 a navrhovateľom postúpil postupca pohľadávku voči odporcom na navrhovateľa.

Súd pri rozhodovaní o návrhu vychádzal najmä z týchto ustanovení zákona :

Podľa § 369 ods. 1 Obch.z., ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 387 ods. 1 Obch.z., právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa § 391 ods. 1 Obch.z., pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

Podľa § 392 ods. 1 Obch.z., pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti). Ak obsah záväzku spočíva v povinnosti nepretržite vykonávať určitú činnosť, zdržať sa určitej činnosti alebo niečo strpieť, začína premlčacia doba plynúť od porušenia tejto povinnosti.

Podľa § 397 Obch.z., ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 402 Obch.z., premlčacia doba prestáva plynúť, keď veriteľ za účelom uspokojenia alebo určenia svojho práva urobí akýkoľvek právny úkon, ktorý sa považuje podľa predpisu upravujúceho súdne konanie za jeho začatie alebo za uplatnenie práva v už začatom konaní.

Podľa § 497 Obch.z., zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obch.z., od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 506 Obch.z., ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 4 ods. 2 písm. h) zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z., pri nespnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Preverením zmluvy o úvere č. 1137726413 bolo zistené, že typovo sa uvedená zmluva zaraďuje medzi tzv. absolútne obchody v súlade s ustanovením § 261 ods. 6 písm. d) Obch. z., čo znamená, že tento právny vzťah bez ohľadu na povahu zmluvných strán, t. j. či na jednej strane vystupuje spotrebiteľ alebo nie, podlieha právnej úprave obsiahnutej v tretej časti Obchodného zákonníka, na ktorý sa obligatórne uplatní právna úprava Obchodného zákonníka ako lex specialis vo vzťahu k všeobecnej úprave obsiahnutej v Občianskom zákonníku. Skutočnosť, že odporkyňa pri uzatvorení zmluvy o úvere mala postavenie spotrebiteľa v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. nemá za následok, že by zmluvný vzťah stratil charakter absolútneho obchodného záväzkového vzťahu a mal by sa následne spravovať výhradne iba ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Použitie Občianskeho zákonníka v danom prípade prichádza do úvahy len v tom prípade, ak určitú otázku záväzkovo-právneho vzťahu medzi navrhovateľom a odporkyňou Obchodný zákonník neupravuje.

Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné

právne predpisy, ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať, a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany.

Úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromno-právnych vzťahoch a je základným inštitútom spotrebiteľského práva. Charakter spotrebiteľskej zmluvy môže mať zmluva kúpna, zmluva o dielo, poisťná zmluva, zmluva o obstaraní zájazdu, lízingová zmluva, zmluva o dodávke plynu a elektriny, zmluva o pripojení, a ďalšie. Charakter spotrebiteľskej zmluvy môžu mať aj zmluvy uzatvárané podľa Obchodného zákonníka, ako aj ďalších osobitných predpisov.

Spotrebiteľská zmluva sa uzatvára medzi dodávateľom na strane jednej a spotrebiteľom na strane druhej. Dodávateľ je ten, ktorý pri uzavieraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom bude vždy osoba (fyzická či právnická), ktorá pri uzavieraní tejto zmluvy nekoná ako podnikateľ, teda osoba, ktorá pri uzavieraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom nie je rozhodujúce, či spotrebiteľ mal možnosť ovplyvniť obsah zmluvy (uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 30. apríla 2010, sp. zn. 5Co/140/10 - 67).

Súd teda v zmysle vyššie uvedených skutočností konštatuje, že aj napriek tomu, že predmetný záväzkovo-právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom možno hodnotiť ako tzv. absolútny obchod, nevylučuje to samo osebe aplikáciu ustanovení § 52 - § 54 O. z. na predmetnú zmluvu o úvere, keďže zmluva o úvere uzavretá medzi navrhovateľom (vystupujúcim v zmysle § 52 ods. 3 zákona v postavení dodávateľa) a odporkyňou (vystupujúcou v zmysle § 52 ods. 4 zákona v postavení spotrebiteľa) ako zmluvný typ podliehala v čase uzavretia režimu právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv podľa Občianskeho zákonníka, keď spĺňala náležitosti vyžadované ust. § 52 ods. 1, 3, 4 O. z.

Súd však považuje za potrebné uviesť, že znenie ustanovenia § 54 ods. 1 O. z. nie je možné považovať za akýsi materiálny korektív, ktorý by umožňoval považovať všetky ustanovenia Občianskeho zákonníka za jednostranne kogentné, od ktorých by nebolo možné sa odchýliť v neprospech spotrebiteľa. K záveru, že zákonodarca počítal len s kogentnosťou úpravy spotrebiteľských zmlúv, a nie s kogentnosťou celého Občianskeho zákonníka, možno dospieť logickým výkladom ustanovení Obchodného zákonníka (napr. § 369 ods. 1 veta tretia, ktorý vo svojej úprave priamo počíta so spotrebiteľom; v prípade jednostrannej kogentnosti Občianskeho zákonníka by uvedená veta nemala žiadny právny význam). S uvedeným výkladom sa stotožnil aj Najvyšší súd SR, ktorý vo svojom rozhodnutí sp. zn. 6 M Cdo/4/2012 zo dňa 27.03.2013 okrem iného uviedol nasledovné:

"Generálny prokurátor v mimoriadnom dovolaní správne uvádza, že zmluva o úvere upravená ustanoveniami § 497 až § 507 Obchodného zákonníka je tzv. absolútnym obchodom, čo znamená, že sa tento právny vzťah bez ohľadu na povahu jeho účastníkov spravuje Obchodným zákonníkom. V zmysle § 261 ods. 4 Obchodného zákonníka sa akcesorické záväzky spravujú režimom Obchodného zákonníka, pokiaľ je tomuto režimu podriadený hlavný záväzok. Vzťahy, ktoré vznikajú pri zabezpečení záväzkov z úverovej zmluvy, sa preto spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. mája 2000, sp. zn. 4Obo/115/99). Generálny prokurátor správne uvádza, že jedným zo spôsobov zabezpečenia záväzku z obchodno-právneho vzťahu je aj ručenie, ktorého komplexná, ucelená právna úprava sa nachádza v ustanoveniach § 303 až § 312 Obchodného zákonníka. Na záväzkové vzťahy vyplývajúce z ručenia v prípade zabezpečenia plnenia z úverovej zmluvy, vrátane právneho vzťahu medzi ručiteľom a dlžníkom, sa preto použijú ustanovenia Obchodného zákonníka, a nie Občianskeho zákonníka. V takomto prípade použitie ustanovení Občianskeho zákonníka neprichádza do úvahy ani pri posudzovaní otázok premlčania, keďže všeobecná právna úprava premlčania je obsiahnutá v obchodnom práve, konkrétne v ustanoveniach § 387 a nasl. Obchodného zákonníka".

S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti je teda potrebné konštatovať, že na predmetnú zmluvu o úvere sa budú primárne aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka spolu s ustanoveniami § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka a zákonom č. 129/2010 Z. z. ako lex specialis v pomere k zvyšným ustanoveniam Občianskeho zákonníka ako lex generalis, ktorý sa použije iba na vyplňovanie prípadných medzier v zákone, t. j. keď niektoré otázky právnych vzťahov Obchodný zákonník, alebo ustanovenia § 52 až § 60 Občianskeho zákonníka, neupravujú.

Vykonaným dokazovaním má súd preukázané, že dňa XX.XX.XXXX uzavrel právny predchodca navrhovateľa GE Money, a.s., so sídlom Bottova 7, Bratislava, IČO: 17 324 220 s odporcom zmluvu o úvere a ďalších úverových produktoch č. XXXXXXXXXXXX v zmysle § 497 Obch.z., ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú VOP a sadzobník poplatkov. Na základe tejto zmluvy sa navrhovateľ zaviazal odporcom poskytnúť úver vo výške 497,88 Eur, ktorý sa zaviazal splácať v 20 pravidelných mesačných splátkach vo výške 27,38 Eur. Ročná percentuálna miera poskytnutého úveru bola 11,70%.. Konečná splatnosť bola stanovená v zmysle zmluvy na 21.02.2010 (deň splatnosti 20-tej splátky úveru)

Odporca svoj záväzok riadne a včas neplnil, čím sa dostal do omeškania s úhradou dohodnutých splátok, v dôsledku čoho právny predchodca navrhovateľa poskytnutý úver v súlade s § 506 Obch. z. poskytnutý úver „zosplatnil“ ku dňu 30.08.2009, čo vyplýva ako z vyjadrení navrhovateľa tak aj z doloženej platobnej histórie. Dlžná suma ku dňu 24.09.2009 predstavuje sumu 292,18 Eur. Suma 292,18 Eur pozostáva z istiny vo výške 236,86 Eur, z úroku vo výške 10,70 Eur a zo zmluvnej pokuty vo výške 44,62 Eur. Odporca dlžnú sumu do dnešného dňa ani sčasti neuhradil.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX medzi postupcom GE Money, a.s., so sídlom Bottova 7, Bratislava, IČO: 17 324 220 a navrhovateľom postúpil postupca pohľadávku voči odporcom na navrhovateľa.

Preverením zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, VOP ako aj sadzobníka poplatkov súd zistil, že v rámci zmluvy ako aj na ňu nadväzujúcich dokumentov nie je dojednaná ročná úroková sadzba, za ktorú bol úver poskytnutý, a ktorá v zmysle doloženej platobnej histórie predstavuje celkovo sumu 49,82 Eur (čo by zodpovedalo úročeniu poskytnutého úveru vo výške cca. 6% ročne). V samotnej zmluve sa nachádza len odkaz na VOP a sadzobník poplatkov. Samotné VOP v bode 2.3 odkazuje vo veciach úrokov na aktuálny sadzobník poplatkov. V rámci sadzobníka poplatkov sú síce stanovené úrokové sadzby, avšak tieto sa týkajú len zmluvy o revolvingovom úvere, vydaní a využívaní karty MoneyCard.

Právny predchodca navrhovateľa tým, že v rámci úverovej zmluvy neuviedol úrokovú sadzbu, ktorá bola dojednaná porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. h) zákona č. 258/2001 Z.z., s čím tento zákon spojuje následok v zmysle § 4 ods. 3 a to bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru.

Ako to vyplýva z doloženej platobnej histórie právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi úver vo výške 497,88 Eur, pričom pred začatím uhradil odporca celkovo sumu 353,46 Eur. Pohľadávka navrhovateľa zo zmluvy o úvere teda predstavuje sumu 144,42 Eur, na ktorej úhradu súd zaviazal odporcu. V prevyšujúcej časti súd návrh navrhovateľa zamietol.

Súd len poznamenáva, že s ohľadom na skutočnosť, že poskytnutý úver považoval za bezúročný a bezpoplatkový v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. nepovažoval za potrebné posudzovať súlad dojednaných úrokov z omeškania (0,1% denne) ako aj zmluvnej pokuty (20% z dlžnej čiastky) s ustanoveniami § 52 a nasl. O.z., keďže nárok bol v tejto časti zamietnutý.

Súd sa rovnako nezaoberal námietkami vedľajšieho účastníka ohľadom úverovej karty, ktorou mal čerpať peňažné prostriedky, keďže nárok uplatnený navrhovateľ sa netýka úverovej karty, prípadne iného revolvingového úveru.

Navrhovateľ si v rámci podaného návrhu uplatnil voči odporcom aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, pretože odporca mu dlžnú čiastku neuhradil v lehotách stanovených v zmluve o úvere a vo VOP a v súlade s § 506 Obch. z. poskytnutý úver „zosplatnil“ ku dňu 30.08.2009. Nezaplatením dlžnej sumy do dňa splatnosti poskytnutého úveru, to jest do 30.08.2009, sa dostal odporca s platením dlhu do omeškania. Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že v návrhu uplatňované úroky z omeškania majú oporu v citovanom nariadení vlády SR č. 87/1995 Zb., ako aj v ustanovení § 369 ods. 1 Obch. z.. Súd preto navrhovateľovi priznal voči odporcovi nárok na zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 144,42 Eur, ktorá bola navrhovateľovi priznaná.

Súd nemohol akceptovať námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom ako voči pohľadávke vyplývajúcej z úveru v celosti, tak ani voči jednotlivým splátkam úveru, keďže v súlade s právnym názorom uvedeným v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/54/2007 zo dňa

17.06.2008, splatnosť pohľadávky z úverovej zmluvy v prípade, ak bolo v zmluve o úvere dohodnuté splácanie úveru v splátkach, sa nejedná o čiastkové plnenie podľa § 392 ods. 2 Obch.z., ale o jedno plnenie, ktorého úhrada bola dohodnutá v splátkach. Preto pri posudzovaní uplatňovanej námietky premlčania pohľadávky bude súd vychádzať z dňa splatnosti úveru ako celku, a nie zo dňa splatnosti jeho jednotlivých splátok.

Plynutie, resp. uplynutie všeobecnej štvorročnej premlčacej lehoty v zmysle ustanovenia § 387 a nasl. Obchodného zákonníka sa posudzuje buď od jej konečnej splatnosti, alebo od jej „zosplatnenia“ v zmysle § 506 Obch.z. podľa toho, ktorá z uvedených možností nastane skôr. Keďže z návrhu, ako aj z dokladov pripojených k návrhu vyplýva, že k 30.08.2009 došlo k „zosplatneniu“ predmetného úveru, pri posudzovaní skutočnosti, či došlo k premlčaniu uplatnenej pohľadávky alebo jej časti treba vychádzať zo dňa 30.08.2009 (deň „zosplatnenia“ úverovej zmluvy, resp. deň odstúpenia od zmluvy zo strany navrhovateľa) ako určujúceho dňa pre určenie začiatku plynutia premlčacej lehoty. Vzhľadom na to, že navrhovateľ si pohľadávku vzniknutú zo zmluvy o úvere uplatnil na súde dňa 01.03.2012, súd musí konštatovať, že v čase podania návrhu na súd (kedy začala premlčacia lehota spočívať v zmysle ust. § 402 Obch.z.) neuplynula štvorročná premlčacia lehota plynúca od 30.08.2009, resp. ani trojročná premlčacia lehota v zmysle občianskeho zákonníka. Nárok navrhovateľa preto nie je premlčaný v celosti a ani v časti.

V rámci návrhu si navrhovateľ vyčíslil trovy konania spočívajúce v súdnom poplatku za návrh na začatie konania vo výške 17,50 Eur a v trovách právneho zastúpenia vo výške 74,10 Eur.

Podaniami doručenými súdu dňa 18.01.2013, 18.07.2014 si vedľajší účastník vyčíslil trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 85,69 Eur.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V danom prípade tak súd pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého, ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Pre účely určenia pomery úspechu medzi účastníkmi súd vyčíslil uplatňovanú pohľadávku navrhovateľa ku dňu podania návrhu dňa 01.03.2012. Navrhovateľ požadoval sumu 292,18 Eur, úrok z omeškania od 24.09.2009 do zaplatenia, ktorý po vyčíslení ku dňu podania návrhu (01.03.2012) predstavuje sumu 64,11 Eur.

Navrhovateľovi bolo predmetným rozhodnutím priznaný voči odporcovi nárok spočívajúci v sume 144,42 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 144,42 Eur od 24.09.2009 do zaplatenia, ktorý po vyčíslení ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 31,69 Eur.

Z uplatnenej celkovej sumy 356,29 Eur (do podania návrhu) bolo navrhovateľovi priznaných 176,11 Eur (vyčíslené do podania návrhu). Navrhovateľov úspech tak predstavoval v percentuálnom vyčíslení 49,42 % a neúspech 50,48 %, vedľajší účastník a odporca boli teda v predmetnej veci úspešnejšími účastníkmi konania. S ohľadom na úspech odporcu a vedľajšieho účastníka len v zanedbateľnej časti uplatneného nároku ako aj na neúspech navrhovateľa, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

S ohľadom na finančnú hodnotu povinností uložených odporcovi vo výroku predmetného rozhodnutia, súd v zmysle ust. § 160 ods. 1 O.s.p. predĺžil zákonom určenú lehotu splnenia uložených povinností z 3 dní na 30 dní, počas ktorých bude mať odporca dostatok času na to, aby si obstaral rozumným spôsobom prostriedky na úhradu uložených povinností, príp. sa s navrhovateľom dohodol na vyporiadaní svojich finančných záväzkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok).